

Jernbanestation i Sønderborg

Amtsbanen (E Kleinbahn) på Als blev indviet den 6. februar 1898 og nedlagt den 28. februar 1933.

Den første stationsbygning blev revet ned allerede i 1913, hvorefter der opførtes en ny, som i dag fungerer som rutebilstation.

ARKIVNYT udgives af:
Lokalhistorisk Arkiv for
Dybbøl, Ulkebøl og Sønderborg

Redaktion
Palle fløe/Solvejg Ravn

Kontaktoplysninger

Arkivet Asylvej 1, Sønderborg
Tlf.: 7443 2710
E-mail: sdbg.arkiv@bbsyd.dk
www.sdbglokalarkiv.dk
 @sdbg.arkiv

Arkivet Torvet 12, Ulkebøl
Tlf.: 7442 9366
E-mail: ulkeboel.arkiv@bbsyd.dk
www.ulkeboelarkiv.dk
 @ulkeboelarkiv

Lokalhistorisk Arkiv for Dybbøl,
Ulkebøl og Sønderborg er medlem af *Sønderborg Kommunes Lokalhistoriske Arkivsamvirke, SKLA*.
www.skla.dk
 @SKLA.sdbg

Åbningstider

Arkivet i Sønderborg
Mandag: kl. 09.00 til 12.00
Onsdag: kl. 15.00 til 17.00

Arkivet i Ulkebøl
Mandag: kl. 15.30 til 17.00
Tirsdag: kl. 10.00 til 12.00

Den selvejende institution Lokalhistorisk Arkiv for Dybbøl, Ulkebøl og Sønderborg

Formand
Knud Erik Sørensen

Næstformand
Palle Fløe

*Kasserer samt ansvarlig for
medlemslisten*
Knud Kylling Petersen

*Sekretær og medarbejder-
repræsentant*
Conny Grenaa Philippsen

Bestyrelsesmedlemmer
Henrik Delf
Jørgen Due Jensen

Arkivleder Asylvej
Kai Viggo Jørgensen

Arkivleder Ulkebøl
Helene Petersen

Medlemsarrangementer
Jørgen Due Jensen og Erik Housted

Medlemsbladet
Palle Fløe og Solvejg Ravn

Referater

Referater fra generalforsamlingen kan downloades fra Ulkebøl Arkivs hjemmeside:
www.ulkeboelarkiv.dk/foreningen/referater

***Vi opfordrer medlemmer til at deltage i akivernes arrangementer!
De er arrangeret for jer***

Nyt fra arkiverne

Sønderborg Arkiv

På Asylvej-arkivet har vi i det forløbne halve år haft travlt med en del store indleveringer, der har krævet en del tid at få has på.

Det drejer sig bl.a. om en stor portion papirer fra 4. maj-komiteen og en hel kiste med diverse efterladenskaber – bl.a. en del fotoalbums – fra guldsmedefamilien Ulrich Johannsen. Billederne i dette indlæg er et godt eksempel på noget af indholdet og viser julestemning i familien Johannsen i hhv. 1920 og 1921.

Indleveringerne og en pæn mængde henvendelser – både på arkivet og pr. mail – gør, at vi alle har nok at se til.

På personalesiden har vi måttet tage afsked med vor mangeårige medarbejder Karin Erichsen, der har ønsket at gå på pension og vi takker Karin for hendes indsats i arkivet i årenes løb.

Kai Viggo Jørgensen, arkivleder

KONTINGENT

***Til de medlemmer, der endnu ikke har betalt kontingent for 2017,
vedlægges nyt girokort i håb om snarlig indbetaling.***

Kassereren

Ulkebøl Arkiv

Lørdag den 20. maj 2017 havde vi åbent hus på Ulkebøl Arkiv. Der kom omkring 50 gæster, som havde et par hyggelige timer.

Årsagen til åbent hus var, at vi havde udgivelse af arkivets nyeste bog, ULKEBØL-CENTRET 1965-2017, som er skrevet af Henning Faurby. Bogen er til salg i Ulkebøl Arkiv for 60 kr.

Samtidig fejrede vi Ulkebøl Arkivs 40-års jubilæum. Det er 40 år siden, at Rita og Hans Peter Hansen, Ulkebøl, sammen med Helene og Chresten Petersen, Kær, begyndte indsamling af fotos fra Ulkebøl Sogn. Disse fotos blev udstillet i Ulkebøl-Centret i påsken 1978 i samarbejde med Ulkebøl Bibliotek, som også var involveret i indsamlingen.

Ulkebøl Arkiv fik lokaler oven på det daværende kommune-kontor indtil 1986, hvor

bygningen overgik til andet formål. Siden dengang har arkivet haft til huse i Ulkebøl-Centret.

På dagen solgte vi også forskellige brugte bøger, som vi havde i overskud. Endvidere var det muligt at snuse lidt til slægtsforskning, som også bliver udført på arkivet.

Helene Petersen, arkivleder

Mindeord

Fred Jørgen Weiss, Alssundvej 48 i Sønderborg er død.

Jørgen blev født på Dybbølgade i 1920. Faderen var bådebygger, og det håndværk fik han også begyndt på, men tilfældet gjorde, at han blev uddannet klinisk tandtekniker, og på Jernbanegade startede han sin egen klinik i 1944. Jørgens hænder kunne dog meget andet end lave tænder.

Musikken fyldte meget hele livet igennem. Fritiden i de unge år blev ivrigt brugt på guitaren, hvor han i forskellige orkestre var med til at skabe god stemning på spillestederne i byen. Scrapbøgerne fortæller om mange års livlig aktivitet – og der findes indspilninger fra den gang. Tubaen kom til senere, og med den var Jørgen en årrække fast inventar på den hestetrukne vogn med musikere i ringrideroptoget. Han har også spillet i Padborg Jernbaneorkester, og da Sønderjylland fik sit eget amatørsymfoniorkester SASO, var Jørgen med fra starten på kontrabas. I over 20 år sad han som formand for Dansk Musikerforbunds Sønderborg afdeling.

I hjemmet på Alssundvej vidner hans mange malerier om et andet håndværk, som han beherskede.

Film havde også Jørgens store interesse. Gennem sit firma Mini Film lavede han nogle film om Sønderborg, bl.a. om Ringridningen. Da byggeriet af Alssundbroen gik i gang, fik han muligheden for at optage det hele fra start til slut.

Sønderborg bys historie har altid fyldt meget – og i en årrække var Jørgen aktiv i Lokalhistorisk Arkiv, både i bestyrelsen og som medarbejder. Vi havde vores egen Dybbøl-gruppe i mange år, hvor der vinteren igennem blev lavet diasserier, som altid havde et tema her fra Dybbøl-siden. Arbejdet sluttede med en diasforevisning eller to for publikum, hvor der hver gang var fuldt hus.

Æret være Jørgens minde

Lilly Laursen

Kurhuskoven og Hotel Kurhaus Sonderburg

Det har været et rigt og fornemt sted med en stor have

Kurhuset blev opført i 1884 af et konsortium bestående af bl.a. borgmester Morath, brygger P. Petersen og flere andre prominente personer. Hotellet havde egen badebro og omklædningsrum ved strandpromenaden.

I haven var der tennisbaner og en flot anlagt have med musiktribune, hvor der blev afholdt koncerter. Som en ekstra service blev gæsterne og deres bagage afhentet på banegården eller ved dampskibspavillonen.

Stedet blev ikke kun besøgt af tyske militærpersoner, da mange af byens borgere også kom her, når de skulle have en lille udflugt.

*Hotel Kurhaus Sonderburg
kort efter indvielsen i 1884*

Udsigt fra hotellet over Sønderborg bugt

Under første verdenskrig indtrådte der en stagnation i byen; mange militærpersoner var inddraget i krigen, hvilket kostede mange kunder, og hotellet måtte lukke. Selskabet gik konkurs. Hotellet fik herefter en omtumlet tilværelse. Efter genforeningen fik det atter et lille løft, da hotelejer Harboe fik ledelsen og ændrede navnet til Parkhotellet. Harboe drev også Hotel Alhambra, Sønderborghus og et hotel i Esbjerg.

Hotellet havde deres egen badebro med omklædningsrum

Sønderborg kommune købte huset i 1933 af overlæge Overgaard, der havde ejet det i en kort periode. Samme år forpagtede P. Kock og hans hustru stedet for at drive restaurant. P. Kock døde kort efter, og hustruen førte restauranten videre.

Gæsterne svigtede hotellet, idet man fandt, at hotellet lå langt uden for byen. Derfor besluttede man at lukke i 1934. Frøkenerne Trock og Baumann købte huset og indrettede en væveskole. Den blev nedlagt i 1941.

Under anden verdenskrig blev huset beslaglagt af værnemagten.

Huset har herefter i kortere og længere perioder været benyttet til mange forskellige formål, blandt andet hjem for unge piger og ungdomsklub (Ungdomsklubben Loppen 1970-1977).

Huset blev nedrevet i 1977, og tilbage er kun tennisbanerne, som siden er blevet udvidet.

Man kan dog stadig ane, at der har været et stort hotel på området, idet der er stier, som fører ned til stranden. Der er også spor af haven, der en del meget gamle frugttræer, og bevoksningen bærer præg af den tidligere så flotte have.

Når du besøger stedet om foråret, vil du støde på mange påskeliljer, og der gror purløg overalt. Der er rester af hindbærbuske og hassel. En del af bevoksningen er haveplanter, som stammer helt tilbage til hotellets storhedstid.

Strandpromenaden blev etableret i 1848. Under Treårskrigen 1848-1850 var oberstløjtnant J.T. Räder udstationeret i Sønderborg for at være med til at nedkæmpe det slesvig-holstenske oprør med sin infanteribataljon. For at beskæftige sine soldater i ventetiden lod han dem anlægge en strandpromenade til glæde for byens borgere – sådan én var moderne i en række europæiske byer på denne tid. I starten var det bare en sti langs stranden, men siden kom muren til – først fra slottet til Kongevej, siden videre ud til marinaen.

I 1943 blev en stor del af promenaden ødelagt af en storm og genopført i sin oprindelige form.

Først nu, næsten 75 år senere, bliver promenaden gennemgribende renoveret med ny belægning og ny støttemur.

Kurhusskoven blev plantet i 1877 som et led i en byens forskønnelse. Navnet fik den, efter at Kurhaus Sønderborg blev bygget i 1884. Dengang lå arealet langt uden for byen, idet selve byen sluttede ved Batterivej. Strandvej og Kongevej var en såkaldt “kolonnevej” til befæstningsanlæggene, som lå hvor statsskolen, Ahlmann-Skolen og “Kanonhuset” ligger. Det var en del af “Festung Sønderburg”, som blev etableret i 1869 og nedlagt i 1881.

Palle Fløe

Kurhusskoven i 1970'erne

I dag kan man ikke se langt på grund af den tætte underskov

Guldsmed Hans Ebbe Johannsen

(Firmaet Ulrich Johannsen)

Blandt de mange indleveringer, vi modtager i årets løb, var bl.a. en fin trækiste (ca. 70 × 40 × 40 cm) fra efterkommere af ovenstående.

Blandt de mange ting (bl.a. sølvstempler), diverse papirer, fotos osv. fandt vi en levnedsbetretning, som Hans Ebbe Johannsen egenhændigt havde nedskrevet, da han var ca. 75 år gammel.

Den maskinskrevne – og tysksprogede – betretning fylder i sin helhed syv tætskrevne A4-ark så vi nøjes med at gengive den i udpluk:

Hans Ebbe, der var søn af stifteren af guldsmedefirmaet Ulrich Johannsen, blev født i 1856 og voksede således op i krigstiden omkring 1864. Blandt hans erindringer om krigstiden kan bl.a. nævnes, at hans broder en dag kom hjem med en mængde bly, som faderen kunne bruge i forbindelse med sølvsmearbejdet. Han havde naturligtvis ventet, at faderen roste ham for hans indsats, men da

faderen hørte, at drengen havde stået nede på Rådhusstorvet og set på, når der slog granater ned under bombardementet og så derefter havde skyndt sig at "skrælle" de eksploderede granater for blykappen fik han – i stedet for ros – prygl.

I 1871 kom Hans Ebbe i en alder af kun 15 år i lære hos en guldwarefabrikant i Bad Segeberg, og han beskriver udførligt, hvordan det var at være lærling på den tid.

Efter at have været i lære i fem år kom Hans Ebbe hjem i faderens firma, der (i forhold til lærepladsen) var meget gammeldags.

Faderen benyttede f.eks. en petroleumslampe til at lodde, med mens lærepladsen for længst var gået over til gas, og det sørgede Hans Ebbe for straks blev indført i familiefirmaet. Det eneste, der var bevaret, var firmaets gode renommé.

For at blive kendt i omegnen deltog Hans Ebbe i mange landbryllupper (i en periode over 50 om året!), og han beskriver meget nøje, hvordan det gik for sig – i et tilfælde nåede han tre på én dag: suppen på Nordals, stegen i Ketting og så punch og dans i Vollerup! På en sådan dag var det ikke ualmindeligt at indtage et par flasker rødvin og omkring 20 kaffepuncher, men da han spiste godt og svedte rigeligt under dansen, gik det vel!

Hans Ebbe fik også tid til at deltage i det offentlige liv på mange fronter: Han grundlagde en gymnastikforening (både for dansk- og tysksindede) sammen med Johs. Ewers, han var med til at grundlægge byens museum, var medlem af byrådet, hvor han fik stor indflydelse på grund af sin neutralitet, formand for sygekassen og håndværkerforeningen, og han havde stor indflydelse på etableringen af jernbanen til Tinglev såvel som den alsiske "Kleinbahn".

Også det frivillige brandværn fik han tid til at være med til at etablere og deltage i arbejdet i 17 år. I 1903 grundlagde Hans Ebbe Frimurerlogen sammen med slagtermester Chr. Franzen, i år 1900 var han formand for en stor industriudstilling, hvor man for første gang kunne præsentere elektrisk lys. Også i den forbindelse havde Hans Ebbe succes med sit politisk neutrale væsen.

At man demonstrerede elektrisk lys på udstillingen gjorde naturligvis, at mange borgere fik lyst til at få installeret elektricitet, og at byen samtidig fik et vandværk, var Hans Ebbe også stærkt medvirkende til.

Også Ladegården var Hans Ebbe involveret i, og han beskriver, hvordan man bar sig ad med hensyn til erstatning, da den store lade brændte, han købte på byens vegne et stort stykke af gartner Nicolaisens grund, så Kongevej kunne udvides, og en stor sag var også spørgsmålet om forpagtning af pontonbroen.

Da Sonderburger Bank gik fallit, frygtede guldsmeden at skulle samme vej, men det gik lige modsat: Folk turde ikke sætte deres penge i banken og investerede i stedet i værdigenstande. Også

denne sag var guldsmeden involveret i, idet han var stærkt medvirkende til, at indskydernes tab ikke blev så store som frygtet.

Hans Ebbe var medlem af både byrådet og amtsrådet, og i den sidste egenskab nævner han bl.a. en strid om, hvem der ejede pontonbroen.

Guldsmedeforretningen Ulrich Johannsen og ejendommen Perlegade 24 solgte Hans Ebbe til sin søn Hans, der dermed var tredje generation i firmaet. Han skriver, at sønnen ikke havde sin fars talegaver, men at han var en dygtig købmand, der havde stor støtte af sin hustru, der tog sig af det komplicerede bogholderi. Sønnen udvidede firmaet med en radio- og installationsforretning, og Hans Ebbe giver udtryk for, at han håber, at hans barnebarn, Hans Ulrich (søn af Hans Ebbes datter Wiebke, gift Ramhøj) med tiden kan overtage firmaet.

Dette ønske gik dog ikke i opfyldelse idet firmaet lukkede omkring 1974, hvor Danske Bank overtog bygningen for at kunne udvide sine faciliteter. (Som det måske kan anes på billedet fra 1974 er der ikke længere sølvvarer, men tøj i vinduerne. Dette skyldes, at firmaet Helmer & Jørgensen fik tilbudt at benytte udstillingen gratis, indtil bygningen skulle fjernes).

Hans Ebbe nævner til sidst at han under første verdenskrig var skønsmand ved "Guldindkøbskontoret" for hvilken indsats han blev udmærket med "Verdienstkreuz" ligesom han var repræsentant for "Landesbrandkasse", og efter genforeningen for firmaet forsikrings-selskabet "Grøn & Witzke".

Kai Viggo Jørgensen

Perlegade 16

I denne markante ejendom i bybilledet – som i dens forgænger – har der været drevet diverse former for manufakturforretning fra 1861 til 2001, hvor Bent Thyssen ophørte med at drive forretning.

Blandt de tidlige ejere af den oprindelige ejendom var komtesse Antoinette Conradine von Trampe, der var datter af greve Trampe, der i 1739 købte det daværende Ernst Günthers Palæ på Perlegade (nu Nordea mv.). Komtesse havde bl.a. en søster, og begge boede i Sønderborg til deres død i henholdsvis 1803 (Antoinette) og 1780 (Sophie).

Den første manufakturhandler, der er registret på adressen, er J.C. Benne Johansen, der havde en blandet manufakturforretning. Da han døde i 1875, giftede enken sig med J.J. Bonde, som drev herretøjsforretning her, indtil Justitzrat Alexandersen i 1906 købte ejendommen, rev den ned og fik opført den nuværende ejendom i 1908.

Den første lejer i den nye ejendom var Carl Viereck, der ligesom efterfølgeren Peter Olufsen handlede med det, man i dag vil kalde "boligtekstiler".

I 1931 overtog Johs. Thyssen og Peter Jacobsen forretningen under det i de næste 70 år for mange kendte navn "Thyssen &

Perlegade 16 – yderst til venstre er Drewsens Kro, og nummer to er Thyssen før Jernbanegade blev brudt igennem, og det nye hus blev bygget

Perlegade 16

7, og i 1911 solgte han sin forretning til Holger Hollensen. Denne flyttede senere til Perlegade 31, solgte i 1951 til Hilmer Holm, der senere under navnet "Far & Søn" flyttede til hjørnet Jernbanegade/ Perlegade, og forretningen videreføres nu under navnet "Tøjeksperten" – altså også en virksomhed, der egentlig har bestået i over 150 år!

Kai Viggo Jørgensen

Kilder: "Sønderborg Handelsforening 1879-1929" m.fl.

Jacobsen". Efter den sidste af indehaverne Peter Jacobsens død, førte Thyssens søn, Bent Thyssen, forretningen videre indtil 2001, hvor han gik på pension.

Efterfølgende har TDC haft til huse i lokalerne i 12 år, indtil de flyttede i det nyåbnede "Borgen" i 2013. Herefter har lædervareforretningen "Barsø" lejet lokalerne (der fortsat ejes af Bent Thyssen) i knap to år, og 1. maj 2017 flyttede optiker Fahrendorff ind i bygningen.

Sluttelig kan nævnes, at den ovenfor nævnte J.J.Bonde flyttede til adressen Perlegade

Det gamle flag i Ulkebøl Kirke

I Ulkebøl Kirke hænger et maleri af Hans Wexels Krog-Meyer, der var præst i Ulkebøl Sogn fra 1832 til 1864. Han var søn af professor og dr. teolog Peter Krog-Meyer, som den 23. april 1819 blev udnævnt til biskop over det nyoprettede Als- Ærø stift. Hans bispetid blev ganske kort, idet han døde den 24. juni samme år. Men sønnen fik sin præstegerning i sin faders gamle stift. Han blev præst i Ulkebøl Kirke i 1832.

Over dette maleri hænger et gammelt Dannebrogflag. Det har tilhørt Krog-Meyer og har vajat i præstegården i den tid, han boede der. Ikke mindst i krigsårene tonede den gode danske præst sit flag, og især da Ulkebøl Præstegård den 3. april 1864 blev hovedkvarter for den danske overkommando.

Flagets historie begynder dog allerede i de berømte martsdage i 1848. Da oprøret var udbrudt, rygtedes det, at korvetten Najaden ville komme til Sønderborg. Og nu følte hertugen på Augustenborg slot sig ikke længere sikker. Han flygtede med hele sin familie for at være borte, når krigsskibet kom.

En af de sidste dage i marts var der hestemarked i Sønderborg, og her aftalte bønderne at mødes den 30. marts på Augustenborg Slot,

som nu stod tomt. Der mødte en talrig skare op, og man forlangte af slottets forvalter, at han skulle hejse Dannebrog. Da han nægtede dette, blev bønderne mere højroastede, og en af dem, boelsmand Peter Kaad fra Mintebjerg udtalte, at det ville gå ham ilde, hvis han ikke inden en time fik flaget hejst. Slotsforvalteren blev nu ræd og undskyldte sig med, at han ikke havde noget dansk flag, og forsamlingen blev mere og mere urolig. Da trådte pastor Krog-Meyer til og beroligede forsamlingen med at tilbyde sit eget flag. Han lod sin karl ride hjem efter det. Det tog nogen tid, inden han kom, og folk blev mere urolige, men endelig viste han sig, og Krog-Meyers flag blev nu hejst på slottet som et udtryk for befolkningens vilje til nu endelig at sætte en bom for hertugens rænker.

Efter en tids forløb fik pastor Krog-Meyer sit flag hjem igen, og det vajede nu over præstegården, ikke mindst i krigsårene, hvor det ikke var nogen sjældenhed, at der var 20 til 30 officerer til måltiderne.

Det samme blev gentaget i 1864, hvor præstegården blev hovedkvarter, da Sønderborg blev skudt i brand og overkommandoen ikke længere var sikre der.

Der var dannet det sagn om flaget, at det også vajede i præstegårdshaven den 29. juni 1864 om morgenen, da tyskerne gik over til Als, og der fortælles endvidere, at flaget, da fjenden kom til præstegården, blev beskudt og derpå revet ned af stangen og slæbt i sølet, indtil man smed det inde i havestuen.

Det må dog sikkert kaldes et sagn, da folk, der oplevede landgangen på Als, bestemt påstod, at det ikke var tilfældet.

Pastor Krog-Meyer tog sit flag med sig, da han 1. august 1864 blev afsat fra sit embede og kort efter blev præst i Snoldelev og Tune på Sjælland. Her gemte han flaget omhyggelig, men han kunne aldrig hejse det mere på grund af de mange tunge minder, og han kunne aldrig tale om det, uden han blev meget bevæget.

Pastor Krog-Meyer tog sin afsked i Snoldelev i 1879 og døde 1883. men inden han drog fra præstegården, afleverede han flaget til sin nabo, proprietær Hauberg, der gemte det trofast, indtil han forlod sognet i 1914. Men inden sin afrejse afleverede han flaget til sin efterfølger, sognepræst L. Glahn, hos hvem det var indtil genforeningen.

Da det efter første verdenskrig begyndte at lysne for Sønderjylland, indbød pastor Glahn egnens folk til en fest for flaget i sin have anden pinsedag, den 2. juni 1919. Omkring 500 mennesker samlede sig i haven, og det var et stille og gribende øjeblik, da hans datter Eva hejste det gamle flag, og pastor Glahn udtalte: "Så lad os da hejse det gamle Dannebrog, som kom til os under sorg, og som skal rejse fra os under jubel, tilbage hvor det kom fra."

Forsamlingen rejste sig så, og med blottede hoveder sang man verset:

*"De fremmede, de tænkte at volde hende sorg;
De bød hende trældom i hendes egen borg.
Men just som de mente, hun var i bånd og bast,
da lo hun så hjerteligt, at alle lænker brast."*

Under denne sang gled det gennemhullede og flængede flag langsomt til tops på Snoldelev Præstegårds flagstang, hvor det snart foldede sig kækt ud.

Nu var det gamle flag kommet frem, og da pastor Glahn ved afstemningen den 10. februar 1920 holdt gudstjeneste i Ulkebøl Kirke, havde han flaget med. Det blev afleveret til kirkeforstanderskabet, og ved fælles beslutning blev det vedtaget, at det skulle ophænges i Ulkebøl Kirke i koret ovenover den gamle præsts billede, hvor det hænger som et smukt og trofast æresminde for den fædrelandstro danske præst.

Flag og billede hænger i dag på kirkeskibets sydlige væg ved døren til våbenhuset.

Jørgen Due Jensen

Udflugt til Løgumkloster den 27. maj

Der fortælles om byens huse

Den smukke Løgumkloster Kirke

En smuk park

Vi fik et godt måltid og en god snak

Må vi få din historie?

Landets arkiver opfordrer danskerne til at skrive deres egen historie til en fælles forståelse af Danmarks historie. Alle er en del af Danmarks historie. Det behøver man ikke være borgmester, greve eller en del af modstandsbevægelsen under anden verdenskrig for at være.

Giv det videre

Initiativet hedder “Giv det videre” og er en landsdækkende erindringsindsamlingskampagne. Fra den 1. marts 2017 og året ud er det muligt for alle danskere at bidrage med erindringer, historier og oplevelser, der fortæller om deres liv i Danmark – og som tilsammen kan skabe indsigt i, hvordan Danmarks historie har udfoldet og udviklet sig de seneste 100 år.

Alle kan deltage

Selve indsamlingen foregår på den måde, at man enten selv kan skrive sin historie eller melde sig til at blive indsamler af andres historier, hvis nogen på den ene eller anden måde ikke selv vil eller kan skrive den.

Alle historier bliver ved årets udgang videregivet til det lokale arkiv, der sørger for at bevare dem for fremtiden.

Læs mere om “Historier om Danmark” og “Giv det videre” på historieromdanmark.dk og www.givdetvidere2017.dk

